

Uğur Ata

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Uğur Ata

Eserleri:

Adalet

Dilin adil olsun, hiç söyleme yalanı,
Elin adil olsun, paylaş senin olanı,

Sözün adil olsun, verdiğin sözünü tut,
Gözün adil olsun, yap yardımını unut,

Doğru yoldan şaşma, yalana hiç bulaşma,
Yorum yap, eleştir ama haddini aşma,

Hakkı koru ve savun, mazlumları gözet,
İyilik, doğruluk ve adaletten söz et,

Zulmedene karşı, dik durmaktır adalet,
Masaya yumruğu sert vurmaktır adalet,

Ocu, bucu, şucu.. ayırışmadan adalet,
Başka yerler gibi, karışmadan adalet,

Son vapur kaçmadan, geç kalmadan adalet,
Geleceğimizden hiç çalmadan adalet,

Hem yazarak hem de okuyarak adalet,
İlmek ilmek, renk renk dokuyarak adalet,

Dün, bugün ve yarın kaybetmeden adalet,
Menfaat gözetip pay etmeden adalet,

Vicdan, yasa, kanun darp etmeden adalet,
Düşmanlık, kin, nefret gark etmeden adalet,

Cinsiyet, ırk, din, dil söz etmeden adalet,
Kıyak, çıkar, torpil göz etmeden adalet,

Konum, zaman, mekan fark etmeden adalet,
Kadı, savcı, hakim çark etmeden adalet,

Doğrulara yalan eklemekten adalet,
Hemen, şimdi, şu an.. beklemekten adalet,

Kainat ruhu, mülkün temeli adalet,
Ahlakın özü, dinin direği adalet,

Uğur Ata

Ağlamalıyım

Evden yine erken çıkmalıyım,
Bir sigara yakıp yürümeliyim,
Birden bire sen gelmelisin aklıma,
Sendelemeliyim.
Okula yine erken gitmeliyim,
Gider gitmez kantine oturmalı, yolunu gözlemeliyim.
Ve ansızın sen çıkıp gelmelisin.
Kelimeler aciz kalmalı, yüreğimin feryadına
Sohbetin en derin yerinde, diğerleri çıkıp gelmeli
Ben yine küfretmeliyim içimden
Bir sigara yakıp dalmalıyım gözlerine
Bir ara göz göze gelmeliyiz
Ve gülmelisin bu aptal halime
Kelimelerle aram bozulmalı yine
Gözlerim konuşmalı seninle
Gözlerimin her gün defalarca söylediğı sözü
Dilim bir gün daha ertelemeli
Gitmek için beraber dökülmeliyiz yollara
Herkes ayrı telden çalmalı, ben yıldızları seyre dalmalıyım
Sonra ayrılık vakti gelmeli,
Gözüm ardından bakakalmalı.
Yalnız başıma kaldırımları adımlamalıyım
Ve bir parkta saatlerce oturmalıyım
Yine elimde sigara, aklımda sen olmalısın.
Sonra gecenin bilmem kaçınıcı çeyreğinde
Eve gitmeli, yatağı uzanmalı, seni düşünmeliyim
Zamanın durduğunu fark etmeliyim
Ve sonra, gecenin bilmem kaçınıcı asrında
Elimde sigara, gönlümde sen ve gözümde yaş olmalı,
Ağlamalıyım.

05.06.2000

Uğur Ata

Akşam Olunca

Akşam olunca bir hüzün çöker üstüme,
Bir efkar basar her tarafı,
Dertler gelir hep dertler üstüne
Yalnızlık habercisi kapımda
Ve ben dertlerle iç içe.

Akşam olunca bir gariplik çöker üstüme,
Hüzünlenirim yine farkına varmadan,
Sağanak yağmurlar yağar hep gözlerimin üstüne
Dört duvar arasında mahkum, ben!
Yine hasretimle baş başa.

Akşam olunca bir burukluk çöker üstüme,
Bir düşünce alır beni,
Kara bulutlar gelir hep üstüme üstüme
Yağmurlu ve karanlık bu gecede
Ben hayalinle göz göze.

Akşam olunca bir karamsarlık çöker üstüme,
Hıçkırıklar arasında bir genç,
Eser deli rüzgarlar hep üstüme üstüme
Yaşam denen bu girift bilmecede
Ben ölümle burun buruna.

22.04.1998

Uğur Ata

Anla Artık

Koyuver gitsin sıradan bir bir,
Tireler çek üstüne anıların,
Yeter uğraşma
Bilirim; hep kan ağlarsın
Uğul uğul hayallerin, hep sarsa da seni,
Yine de çaresiz kalıyor ellerin,
Ulaşamadan özlemlere...
Giden dönmüyor geri anla artık,
Belli; "elveda mutluluk, merhaba dertler" demişin,
Gecelerde dostun saatin vuruşları,
Bir de içtiğin şu zıkkımın dumanı,
Ölmüşsün, öldürmüşler seni kahpece,
Onlara inat yaşamalısın anla artık,
Anla artık yüreğim.

11.11.1999

Uğur Ata

Annemin Ardından (Rüya)

Dün gece yine rüyamdaydın,
Yolumu gözlüyordun köşe başında,
Dayanamadım, boynuna atıldım.
Gözyaşlarını hissettim, yüzümde bir ara,
Sen; düşümde ağladın.
Ben; uyandıktan sonra.

Uğur Ata

Ben Şehre Ağladım

Yine aklımda sen,
Halden anlamasa da satırlar...
Seni yazıyorum yine
Doğmaya üşenen güneşin hasreti ile
Esmeye üşendi bugün rüzgâr
Dağılmadı bulutlarım, gözyaşlarım kurumadı
Yağmaya üşendi yağmur
Kurudu, çatladı dudaklarım
Akmaya üşendi nehirler
Denizlerin gözleri yollarda
Parlamaya üşendi yıldızlar
Daldı dünya karanlık bir suya
Üşendi ellerim, kalkmadı duaya
Günahkâr olup çıkıverdim, bir günde
Geçmeye üşendi zaman
En çok da bu koydu bana
Gece büyüttü hasretimi, zorlaştı bekleyişlerim
Atmaya üşendi kalbim; toprağa vardım
Bugün aralığın on altısı
Konya'yı sel aldı
Beni karanlık ve Yalnızlık
Yağmaya üşendi yağmur
Şehri serinletmek için; Ben Şehre Ağladım

Uğur Ata

Beni Düşün

Ne zaman bir kuş öterse garip garip,
Bir çocuk ağlarsa acı acı,
Karanlık başarsa ağır ağır,
O an bir yağmur yağarsa çisil çisil,
Ve hüzünlenirsen farkına varmadan,
Beni düşün.

Zaman aksa da durmadan,
Hatıraların canlanırsa da gözünde,
Candan dostların olsa bile,
Bir zaman mutluluğunda,
Yaprak açımında, yaprak dökümünde,
Beni düşün.

Uğur Ata

Bu Şehir

Bugün...
Akşam inmiş kaldırımlara,
Köşe başında bir dilenci, yazgısına ağlıyor.
Yağmur bir bardaktan boşanırcasına...
Bir çocuk koşuyor kaldırımlar boyunca, ııslak!
"simit" diye bağıyor,
Bağıyor yüreğiyle
Üstü başı yırtık,
Ayakkabısı paramparça,
Gözleri kan çanağı,
İçinde isyanı yaşamamanın
Koşuyor kaldırımlar boyunca.
Bu şehir pazar,
Daha niceleri var.
Bu şehir mezar,
Yaşayan yaşıyor.

22.04.1998

Uğur Ata

Cinayet Saati

Yürüyordu adam, korkusuz
Kadın da peşinden...
Bir ürkeklik seziliyordu kadının sesinden
Yürüyordu adam, korkusuz
Kadın, ürkek... peşinden

Susuyordu adam, soluksuz
Kadın da keza...
Adam için geçmiş sanki bir hiçti
Kadın o geçmişte kaybolup gitmişti
Susuyordu adam, soluksuz
Kadın haykırırcasına keza...

Gülüyordu adam hafiften
Kadın, şöyle dursun bir tarafa gülmek
Aklından geçmiyor değildi, ölmek
Adam "bitti" diyordu, bu yolun sonu
Kadın eğiyordu başını, gözleri dolu
Adam hafiften gülüyordu
Kadın değil gülmek, ölmeyi düşünüyordu

Ölüyordu...! ! !
Ölen ne kadındı, ne adam!
Vurulan kara sevdaydı durmadan
Ve "bitti" sözüyle indiriliyordu yere
Hem de bir kez değil, milyonlarca kere

24.09.2001

Uğur Ata

Çaresizim

ÇARESİZİM

Bir oda sessiz,
Dışarısoğuk ve ıssız,
Donuk bir ışık,
Karşısında ben...
Yalnız ve çaresiz
Ölümü bekleyen mahkumlar gibi,
Şeni bekliyor, seni düşünüyorum,
İşte bir ses...
Sen misin söyle?
Yoksa Azrail mi geldi...?

02.07.1995

Uğur Ata

Delikanlı

İki mekanı vardı delikanlının
Bir; yüreğini döktüğü, şiirlerini yazdığı odası
Diğeri; sevdiği ile el ele oturduğu ağaç altı
Dostları vardı delikanlının
Belki kendinden çok daha delikanlı dostları
Dostlarını severdi...
Şiir yazmayı, yağmurda yürümeyi...
Bir de O'nu.
Duygusaldı. Ağlamayı da severdi.
Ama hep yalnız ağlardı
O bile göremedi delikanlının ağladığını
O bile silemedi akan göz yaşını
Çok acı çekti ama hiç ezilmedi
Belki boynu bükük gezerdi ama
Yüreği hiç bükülmedi
Ve hep unutulmak korkusu ile yaşadı
Ve hep sevgisini düşünüp ağladı
Yapayalnız...

08.07.2000

Uğur Ata

Dost Gecelerim

Benim hıçkır a hıçkır a ağladığım,
Karanlık gecelerimi bilir misin sen?
Başımı ellerimin arasına alıp,
Saatlerce düşündüğümü!
Efkarlı gecelerimi bilir misin sen?
Gölmek isterken hıçkırıklara boğulduğum,
Seni düşünerek gözlerimi yumduğum,
Dost gecelerimi bilir misin sen?

03.06.1997

Uğur Ata

Gitme Zamanı

İşte bu ayrılık, işte bu veda
Ne gözler "kal" der, ne dudak "elveda"
Bakışlarım donuk, gözlerim nemli
Gözyaşlarımı silme, bu hüznün son demi

Ayrılık; o nehirde boğulmaktır
Yalnızlık; yüreğinden kovulmaktır
Sevda; seni sensizlikte bulmaktır
Limanıma gelme, bu kalkan son gemi

"Gidersem dönmem" dersin, güle güle
Git yanımdan, düşürme beni dile
Delirsen, ağlasan, yalvarsan bile
Arkamdan bakma, bu gözümün son nemi

Kalmasın duvarda resimlerimiz
Sonsuzluğa varsın isimlerimiz
Hasret nöbetinde gecelerimiz
"Anılar" deme, bu fikrimin son gamı

Bu roman da biter, şimdi, birazdan.
Ne benim gururumdandı, ne nazdan
Bırak ağlasın besteler hicazdan
Güle güle sevgili gitme zamanı

31.01.2002 Saat: 21.10

Uğur Ata

Gözlerin

Yüzünde parlayan iki güneştir
Güneşin yıldızdan farkı gözlerin
Anadır babadır bacı kardeşir
Her türlü yarama sargı gözlerin

Onlar ki göz değil, silahtır bence
Öyle bir kılıç ki ucu ip ince
Hissime ilaçtır akla gelince
Ağlatır garibi türkü gözlerin

Gezdirir adama gurbet elleri
Susturur önünde şair dilleri
Ne "Ağlama Sevdam" ne "Güz Gülleri"
Uğur'un en sevdiği şarkı gözlerin

01.10.2001

Uğur Ata

Güle Güle Yirmibir

Anılar anımsanmaya devam etmeli,
Bir bahar güzelliğinde olmalı bu anlar.
Bu yaşım ağlayarak geldi, güle güle gitmeli,
Şimdi anılarda kalan, bir sonbahar.

11.01.2000 (doğum günümün sabahı)

Uğur Ata

Hasret Akşamlarında

Bazen kaçmak istiyorum bu şehirden,
Alabildiğine uzaklara, meçhule...
Meçhulde kendimi bulmak istiyorum.
Belki de seni unutmak, hasret akşamlarında!
Bazen de...
Yüreğim yorulana dek haykırmak sevgimi,
Hayalinin gözlerine dalıp, sesim kısılana dek susmak,
Senden uzak düşlerde hayalini kurmak,
Belki de...
Sana ağlamak hasret akşamlarında!
Ama...
Korkularımdan kaçacak kadar onursuz,
Ve sevgimi haykırarak kadar cesur değilim! ! !

12.04.2000

Uğur Ata

İktisadi Aşk

Seni sevdiğimi söylemeye gerek yok sanırım
Müteşebbis davranışlarımdan anlaman gerekirdi
İzahçı bir nitelikte açıklamak gerekirse
Ben seni Doğan Hoca'nın İstatistiğinden
Serdar Hoca'nın Spesifiğinden
İktisatın Marjinalinde, İşletmenin Ordinalinden
Yönetimin Optimumundan, derslerin bilimimumundan
Daha çok sevdim gülüm
Aşkımla Azalan Verimler Kanununa boyun eğmez bilesin
İki gözüm Ricardo'nun Rant Teorisine kör baksın ki
Seni en az Marjinal Maliyet kadar sevdim
Sevgilim; senin ikameni hiçbir zaman düşünmedim
Tamam bir kere aklımın ucundan geçti ama...
Yine de sevdim seni sevdiğimi
Çok sebepli izah bile açıklayamaz seni
Yine de elimden geldiği kadar anlatıyorum derdimi
Empatik olarak düşünecek olursan
Anlarsın seni nasıl sevdiğimi
Güzelim rasyonellik sana yakışmıyor
Bırak duyguların karar versin
Aşkıma kardinal yaklaşman
Benim seni, Marjinal Faydan sıfır oluncaya kadar
Sevmemi engelleyemezdi hiçbir zaman
Ben bir garip eğriydim, senin Kayıtsızlık Haritanda
El ele verip Engel Yasalarına
Göğsümüzü gerebilmek isterdim
Ben; Emek-Yoğun teknolojiden doğan aşkımızın
Meyvelerini optimum seviyede alabilmek isterdim
Ben seninle çekirdek ailede üretim kararı verip de
Adetlerini kendimizin belirleyeceği çocuklarımızı
Monopol piyasada yetiştirebilmek isterdim
Sevgilim; benim temel ihtiyacım sensin
Senden başka kalmadı derdim
Yine de seni...
Maksimum, Optimum ve bilimimum
İktisadi terimler kadar seviyorum
Sen yeniden üretimi mümkün olmayan
Nadir mallardan birisin

Uğur Ata

Kelimeler

Yaşantımın her safhasında,
Gözümde bir damla yaş vardı.
Doğruyu ararken her defasında,
Yolum hep çıkmaz sokağa vardı.

20.02.1999

Uğur Ata

Kendim İçin

Bana derler ki Uğur Ata,
Bir gün diyecekler nr içinde yata,
Beni sevenlerin dünyası dünya,
Ahreti gller sümbüller olsun.

11.01.1997 (doğum günümün sabahı)

Uğur Ata

Kime Ne

Ben belki en güzel şiirlerimi söylemeden,
Öleceğim sessiz, sedasız.
Bir yürek daha haykırmaktan yorulup susacak,
Kimin umurunda?
Bir yürek daha atmaktan yorulup duracak,
Kime ne?

Ben belki en güzel şiirlerimi söylemeden,
Öleceğim bir kaldırım kenarında.
Bir sevgi kalakalmıştır yüreğimde öylece
Kimin umurunda?
Bir platonik sevdıydı, öğrendiniz böylece
Gerçi kime ne?

Ben belki en güzel şiirlerimi söylemeden
Öleceğim bir sokak arasında
Bir "şair bozuntusu"ndan daha kurtulacak bu şehir
Kimin umurunda?
Bir "şair bozuntusu"ndan daha kurtulacak bu şiir
Kime ne?

Ben belki en güzel şiirlerimi söylemeden
Götüreceğim öbür tarafa
Bu şiirlerim ha söylenmiş, ha söylenmemiş
Kimin umurunda?
Ben ha ölmüşüm, ha ölmemişim
Söyleyin kime ne?

14.02.2000

Uğur Ata

Kimsin Sen

Kimsin sen?

Yaşamak isteyip de yaşayamadığım umutlarım
Yalnız gecelerde geceye haykırdığım feryatlarım
Hayalimsin, her daim düşlerimde yarattığım
Yaramsın sen, yalnızken yüreğimde kanattığım
Sabaha karşı gözlerime birden dolan ağıdım
Uğruna yalanlara kafa tuttuğum isyanım
Geleceğim, geçmişim, her şeyimsin.

Kimsin sen?

Gül bahçemde yalnız şakıyan dertli bülbülümsün
Bana kızgın, bana kırgın, üzüldüğümsün
Mezarımın başında açacak olan solgun gülümsün
Bugün yaşadığım, belki de yarın öldüğümsün
Gülmek isterken hıçkırıklara boğulduğum
Uğruna nice dost meclislerinden kovulduğumsun
Kimsin sen?

Bugün uğruna nice kaygılara göğüs gerdiğim
Bugün sessizce sevgimi inkar eden sevdiğim
Bugün sevgili dediğim, bugün yar bildiğim
Bugün gökyüzünü kaplayan sitemim, efkârımsın
İnşallah yarınlarda hayat arkadaşım, karımsın
Söyle kimsin sen?

11.01.2001

Uğur Ata

Konya'da Bir Akşam Vakti

Konya'da bir akşam vakti
Bir elim sımsıcak anılarda
Boşlukta öbür elim
Salıvermişim rüzgâra hıçkırıklarımı
Artık...
Umutlarımı da yitirdim güzelim
Ama seni sevdiğime pişman değilim hâlâ
Bir görse diyorum, bir görse şu halimi
Boşalan sigara paketleri
Ve bir akşam vakti Konya'da beni
Bilmem, gurur mu duyardın,
Bu eşsiz eserinle
Fakat belki anlardın
Yeniden döneceğimi hayata
Yalnız seninle

Uğur Ata

Mehmet'ten Zindana Cevap

Bilirim baba, zindanın hece sayısını
Ama bilemem, 'baba katiliyle' bir olma acısını
Bilselerdi 'Geri Adam'daki yürek sancısını
Halini düşünüp Rabbe şükürler baba...
Kavuşmak mı...? Dünya gözüyle mi acaba..?

Dışarısı nefret, dışarısı hasret, dışarısı viran,
İçeriden çok dışarıda var gardiyan,
Nice hayatlar bedbaht, nice hayatlar ziyan,
Yaşa ve Öl..! ! Son vapur limandan kaçmadan.
Yaşa ve Öl..! ! Alın secdeden kalkmadan.

Dışarısı sanma içeriden farklı bir alem
Dünya telaşında Hakkı unutmuş elalem
Gözler seni arar, seni arar kağıt, kalem
Sussak olmaz, konuşsak iki kelime...
'O'na döneceğiz', çare var mı ölüme.

Ali'nin neden asıldığını söylemedin. Bilmiyorum baba.
Belki ekmek kavgası uğruna, ya da davası mı acaba?
Belki de bir hiç uğruna hayatını etti heba...
Karanfil hüznü çağırıştırır, hüzün ise geceyi...
Ben çözdüm ama çözemeyen çok ölüm denen gerçeği.

ŞİMDİLİK SADECE 4 KITA YAZABİLDİM 14 KITASINA DA CEVAP YAZACAĞIM
İNŞALLAH... YAZDIGIM VAKİT SİZİNLE PAYLAŞIRIM...

Uğur Ata

Mevsimlerden Sonbahar Gözlerimde

Dün gece yağmur yüklü bulutlar sardı gözlerimi
Bugün gece kana bulanmış bir ok gibi ıslak kirpiklerim
Yarın gece, ertesi gece, gecelerce günlerce
Mevsimlerden sonbahar olacak gözlerimde
Bir gün ağlamadığımı söylerlerse
Bil ki...
Ya sen gelmişindir.
Ya ben ölmüşümdür.

06.02.2006

Uğur Ata

Nazlıcan

Sen beni tanımazsın NazlıCan
Karşılıklı bir acı kahve içmedik seninle
Sohbet etmedik memleketin sorunlarından
Veya bir hocanın arkasından küfür etmedik
Yürümedik ki bir amfiden diğerine, birlikte
Sen beni tanımazsın NazlıCan
Bir bankta oturup sen pembe dizilerden,
Ben futboldan bahsetmedik ki
El ele tutuşup adımlamadık ki Zaferi
Yaşamadık ki bir ânı bile birlikte
Yaşamadım ki ben sensizliklerde
Sen beni tanımazsın NazlıCan
Kampüsten aynı tramvayla gelmedik
Geldiysek de aynı koltuğu paylaşmadık
Sana hiç yer vermedim, veremedim ki ben,
Sen hiç ayakta kalmadın ki
Sana yer verecek birileri bulunurdu her zaman
Her zaman el ele tutuşup...
Gezdiğin birileri olurdu Zaferi
Her zaman pembe dizi anlatacak bir enayi bulurdun
Ve her zaman acı kahve içerdin kantinde birileriyle
Sen beni tanımazsın NazlıCan
Tanıyıp tanımamanda umurumdaydı sanki
Dört duvar arasında 'Yalnızlar'ı oynadın mı hiç?
Karanlıktan korktuğun oldu mu?
Başitliklerden usandığın?
Yağmurla birlikte ağlamak isteyipte
Göz yaşların ilmek ilmek aktı mı yüreğine?
Sen hiç yalnız kaldın mı?
Gözlerini kırpmadığın oldu mu sabaha kadar?
Sen hiç sevdiğin mi adam gibi?
Yook NazlıCan yok...
Sen hiç yalnız kalamazsın
Sabaha kadar oturup şiir yazamazsın
Sen adam gibi sevemezsin
Oysa ben yalnızım her savaşımda
Şiir defterim elimde sabahlarım çoğu kez
Ben adam gibi severim seni de, sensizliği de
Yook NazlıCan yok...
Sen beni tanımazsın.

Uğur Ata

Nergis & Keven

Mutluluk mor dağlarda açan bir Nergis ise
Ben de o dağın eteğinde biten Kevenim
Gönlüm karanlıkta zaten alışık sise
Benim olmadı, olmayacak sevenim

Uğur Ata

Nokta

Cümle biter, nokta koyulur.
Şiir biter, nokta koyulur.
Son noktada hayat son bulur.
Benim sevgim üç noktada...
Üç nokta sende hayat bulur.
Nokta.

11.04.2000

Uğur Ata

Ölüme Dair

Zulümden korkmuyorum, ölümden korkmadığım gibi.
Çünkü! Zulüm sabırdır, ölümün kavuşmak olduğu gibi.
Ölüm; kavuşmaksızın zulüm olsa ne yazar! ! !
O zaman bu gönül neşeyle mezar kazar.

27.05.1998

Uğur Ata

Ölümün Ertesi

Gece yarısı derin uykumu bölen,
Sessizliğin sesi.
Kulaklarıma uğultusu gelen,
Karanlığın nefesi.
Yeryüzünde güneşle gölgelenen,
Gökyüzünün gölgesi.
Eller üstünde musallaya giden,
Ruhumun cenazesi.
Bitişe varmak istenen,
Sonsuzluğun ötesi.
En çok beni ürperten,
Öldüğümün ertesi.

19.07.1995

Uğur Ata

Öylesine Bir Hüzün

Öylesine bir hüzün işte
Sıradan bir günün ardından gelen
Yokluğuna dair olsa gerek
Bu başımın dönmesi ve üşümem
Ve elimde kalemim
Son bir kez göremeden seni,
Kim bilir hangi karayolunun
Bilmem kaçınıcı mevkiindesin?
Belki bir daha göremeyeceğim seni
Belki tutamayacağım ellerini, bir daha
Belki bir daha okşayamayacağım ipek saçlarını
Bu düşünceler yüzünden bugün yine
Belki sokaklarda, kaldırımları sayarım
Belki odamın bir köşesinde saatlerce ağlarım

Uğur Ata

Özlemim Aşkaydı

Bir yudum aşkaydı duyduğum özlem
Aşkı düşlediğim saatlerde
Ruhların tortulandığı
Dünyadaki bütün okyanusları içine alan bir yudum...
Rüzgâr ellerineydi duyduğum özlem
Aşkı düşlediğim saatlerde
Bir yudum ulaşılmaz uzaklıktı hayaline daldığım
Yalnızlığımın hırçınlaştığı yerde
Yalnızlığım huzurumdu
Çünkü...
Yalnızlığımydın sen, yalnız kaldığım saatlerde
Gül gamzeneydi duyduğum özlem
Aşkı düşlediğim saatlerde
Umutsuzluğun bittiği yerdeydi
Aşkım bir çiğ tanesiydi kalbimde
Onu düşürmekten korkarak taşıdım senelerce
Ve Sen; yeminimdin
Taşımayağım gönül yüküm,
Hasretim, özlemim, ilk gözağrımdın
Yağmur gözlerineydi duyduğum özlem
Aşkı düşlediğim saatlerde
Bir anda şimşeklenen, bir anda yağmurlanan
Ve bir anda durulan gözlerineydi
Neler anlattığını anlayamadığım
Belki de anlayamayacağım gözlerineydi
Her daim aydınlıktı gözlerin
Her daim sonsuz...
Bulut saçlarındaydı duyduğum özlem
Aşkı düşlediğim saatlerde
Aşkı benden önce çağırın yine rüzgârlar oldu
Rüzgârlara gitti, rüzgârlarla gitti
Ümitlerim gözlerindeydi,
Ümitlerimle gitti, ümitlerim de gitti,
Ve ümitlerim BİTTİ.

Uğur Ata

Sen Ben ve HiçKimse

Masamızdan üç portre
Sen, ben ve diğerleri
Ben; sigaramı yakmış, yalnızlıklarda
Sen; diğerleriyle sohbet içinde
Ben; duygusal...
Duygusal şiirler gibi duygusal
Sen; güzel...
Güzel manzaralar gibi güzel
Diğerleri...
Diğerlerini boş ver...!

Uğur Ata

Senin İçin

Bazen dudaklardan dökülöveren bir kelime
Seni gördüğüm vakit gelmez ki dilime
Bazen yanaklardan süzülen bir damla yaş
Seni görmediğim vakit, çatılan kaş
Bazen bir çocuk gülücüğü mutlu
Yarınlarda sevda yarınlarda umutlu
Bazen bir bakış bin söze bedel
Çaresiz bir anda uzanan bir el
Bazen çaresiz bakışlarla yolunu gözlemek
Sensiz gecelerde seni delice özlemek.

Uğur Ata

Sensizliğin Ertesi

Şimdi saat sensizliğin ertesi
Alışmaya çalışıyorum hasretine
Yokluğun yokluğum olur dercesine
Anla be zalim seviyorum
Söyle var mı daha ötesi
Yokluğun zulüm bana

Şimdi saat yokluğunun ertesi
Kahrediyor bu ayrılık beni
Seninleyken senden uzak ötesi
Anla be zalim seviyorum
Söyle var mı daha ötesi
Yokluğun zulüm bana

Şimdi saat yalnızlığın ertesi
Sensizlik yüreğimde kızıl alev
Ya şen söndürürsün bu alevi
Ya ÖLÜM...
Artık tek şey diyeceğim
Ya Sen, Ya Sensizlik
Sensizlik Ölüm bana

Uğur Ata

Sevmek

Sevmek...
Şöyle helalinden sevmek,
Yemeğe atılan tuz gibi!
Güneşe karşı buz gibi!

Sevmek...
Şöyle yiğitçe sevmek,
Ölüme giden korkusuz gibi!
Çatlar dudaklar susuz gibi!

Sevmek...
Şöyle bitimsiz sevmek,
Şanki yaşam sonsuz gibi!
Bugün var yarın yokuz gibi sevmek!

11.01.2001(doğum günüm)

Uğur Ata

Soru ve Cevap

Bir düşünsen bulacaksın cevabı,
Bir düşün...
Hayır!
Bu kez düşünme işini yüreğine bırak,
Şimdi senin aradığın cevap değil!
Sen soruyu merak ediyorsun.

12.04.2000

Uğur Ata

Söylenmemiş Şiirler Bilirim

Söylenmemiş şiirler bilirim
Hüzün dolu yağmurlu gecelerde
Bir elde kalem, bir elde sigara
Ve akılda hep sevgilinin olduğu
Sadece hissedilen şiirler

Söylenmemiş şiirler bilirim
Her harfinde duygu olan,
Her kelimesi sevgiliye atfedilen
Her cümlesi başka bir aleme götüren
Sadece sevgiyi bilenlerin anlayacağı şiirler

Söylenmemiş şiirler bilirim
Sevgiliye söylenemeyen sözlerden oluşan
Görülmemiş manzaraları, yaşanmamış hatıraları
Ve sevilmemiş sevgilileri anlatan
Cesaret edilip de söylenilememiş şiirler

Uğur Ata

Yağmur Damlası

Bir yağmur damlasısın gökyüzünde
Son derece saf, son derece berrak
Bu güzellikte seni yaşamak
Bir ırmaksın yeryüzünde
Suların masmavi, parlak mı parlak
Ne güzel mavi düşlerde seni bulmak
Kaybolmuş suların engin denizlerde
Bakarak simsiyah denize, tekrar anmak
Ve kaybolmuşların ardından hıçkırarak

AĞLAMAK

Uğur Ata

Yalanmışım

İlk ağlayışımı anımsamıyorum
Ama anamın söylediğine göre
Ürperten bir gök gürültüsü
Bir su şırıltısı hüzün veren
Akortsuz telli sazların çaldığı bir senfoni
Soluk soluğa, çığlık çığlığa
Başlayan bir yalanmışım

İlk gülüşümü anımsamıyorum
Ama anamın söylediğine göre
Bir gül gibi dokunaklı
Gökyüzü kadar görkemli
Masmavi durgun sular gibi
Her ilkbaharda yeşeren ümitler gibi
Ağlayan gülüşlerim de bir yalanmış

Ama son ağlayışımı anımsıyorum
Akması gözyaşlarımın boşluğa, sonsuzluğa
O müthiş yalnızlığa
Son gülüşümü de anımsıyorum
Bir isyandı aslında
Ta kendisiydi çaresizliğin
Yaşamımı anımsıyorum
Yana yakıla
Düşe kalka
Bata çıka
Güle ağlaya
Tam 22 yıl sürdüğüm bir yaşam
Ve bir gün kendi ellerimle
Boğup öldürdüğüm yaşam
Yaşayan bir yalanmışım ben oysa...
Ve her şey yalanmış en az benim kadar,
Zaten dünya koskoca bir yalandan başka nedir?

11.01.2001

Uğur Ata

Yalnızlığa Bir Durak Var

Attığım adım korkak,
Önüm sanki uçurum,
Ne diye üzerime üzerime
Yürüyor karanlıklar?
Ayaküstü iğreti duruyorum,
Şurada zaten
Yalnızlığa bir durak var!

01.11.1996

Uğur Ata

Yalnızlık Fası

Bırak hüzzam çalsın bu yalnızlık faslı,
Sizli bizli konuşuyor kelimeler
Bırakınız senli benli olalım sizinle.
Çünkü 'Sen', 'Ben' derken,
Bakarsın 'Biz' olmuşuz yaşamın bir yerinde.

Uğur Ata

Yankı

Hiç olmazsa yankı olsaydın be sevdiğim
"Seni Seviyorum" dedikçe
Tekrarını duyar,
Avuturdum kendimi

04.01.1997

Uğur Ata

Yaşam Çilesi

Gözbebeklerimdeki bu saflık, ağlamaktadır.
Ömrümüzün uçurumlarından çiğ düşer, dinmez.
Zaman bize verdiği kadar alır, bilinmez.
Belki de hatamız zamana umut bağlamaktadır.

Yüreğimizin yorgunluğu sevdamızın ağırlığındandır.
Gönlümüzün deliliği, fikir avanesi,
Kırpık uçlarımdaki bu çiğ tanesi...
Kadere isyandan değil, kahırlığındandır.

Çatık kaşlı oluşum ova rüzgarı yemişliğimdendir.
Bu yüzden tavrımız hep sert, hep can yakar.
Doğru sözlü sivri dilli oluşumuz can sıkar.
Uğur olmuşsak namerde 'namert' demişliğimdendir.

Boynumuzun eğilmesi, korkudan değil saygısındandır.
Şustun duruşumuz incitmeme kaygısındandır.
Ölüm hakikattir, haktır, Hak'tan dır...
Belki benim çilem yaşamaktadır.

Uğur Ata

Yine Sen

Seni dokuyorum duygularıma,
Gün batımlarından doğuşlarına dek.
İlmek ilmek, renk renk...
Seni çiziyorum yeniden yüreğime!
Seni yazıp yazıp yırtıyorum şiirlerimde,
Gözlerini gözlerimde hissediyorum,
Ellerini ellerimde, yüreğini yüreğimde!
Seni dokuyorum duygularıma.

10.01.2000

Uğur Ata

Yokluğunda

Hep gidişlerin vururdu beni can evimden
İlgıt ılgıt olurdu gözyaşlarım, yokluğunda
Beynimdeki düşünceler örümcek ağına saplanmıştı oysa
Cılız bir ışığıyla ölgün bir gece feneri
Güneşte eriyen kar tanecikleri gibiyim, yokluğunda
Bak! Dallarda kanlı sevdalar var
Ölümcül düşlerde bağırarak istercesine
Tut ki baykuş ötüyor!
Tut ki bir yerlerden çığlık çığığa bir feryat
Çatal çatal ikiye bölünüyor yüreğim
Binlerce kez ölüp ölüp diriliyorum yokluğunda
Tut ki boşlukta kalıyor ellerimiz, hiç birleşmeden
Yakub'un sabrına dönüyor sabrım
Ağlamaktan gözümde yaş kalmadı, yokluğunda

30.06.2006

Uğur Ata

Yüreğim Aşkların Yüreğine

Gözlerin saplanır yüreğime
Senden uzak hasret akşamlarında
Benliğimi saran özlemin yakar içimi yine
Gözlerin saplanır yüreğime

Hayalin canlanır gözlerimde
Ellerini ellerimde sanırım
Gözlerimi gözlerinde bir an
Hayalin canlanır gözlerimde

Gülüşün eklenir kimliğime
Gülleri açtıran gülüşün, bir de
Neler neler anlatan bakışın ile
Gülüşün eklenir kimliğime

Yüreğim aşkların yüreğine
Gözlerin, hasretin, hayalin, sevgin
Gülüşün ve bakışın sürdükçe
Yüreğim aşkların yüreğine, delice

07.02.2000

Uğur Ata